

Az előfizetés ára:
 egész évre 8 frt.
 fél évre 4 frt.
 negyed évre 2 frt.
 Körjegyzőknek és néptanítóknak:
 egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
 Előfizethetni és egyes lappéldá-
 nyok: t venni lehet a kiadóhiva-
 talban. Traub B. és társa, Valentin
 Károly, Böhm M., Luzsovics L.,
 Veidinger N.
 üzletében és a fődobánytőzsbén.
A hirdetések ára:
 Mindenkor arjegyzék szerint.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 k.
 Nyitárterben egy sor . . . 10 kr.

PÉCSI

Politikai vegyes tartalmu lap.

Hirdetéseket elfogad: Külföldön:
 Bareck J. és Társa Erfurtban,
 Haasenstein és Vogler, Steiner A.
 Hamburgban, Daube G. L., Knoll
 Ignác Frankfurtban, Oppelik A.,
 Schalek Henrik, Mosse Rudolf,
 Bécsben. Magyarországon: Neu-
 berger és Braun, Goldberger A.
 V., Lang Lipót, Schwarz Gyula
 Somogyi E. „Első magyar nemzet-
 közti irodá”-ja Budapesfen, kiadó-
 hivatalunk és Janovszky H. király-
 utczában levő hirdetések elvéte
 irodája Pécsset.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.	Szerkesztőség: Király-utca 20. sz. Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz, a posta mellett.	Kéziratok nem adatnak vissza.
--	---	----------------------------------

A „Pécsi Dalárda“ és 1886.

A „Pécsi Dalárda“ ismét elnyerte a pálmát. Most már ötödös ör. A miskolczi diadal azért a legjelentősebb a „Pécsi Dalárda“ diadalai közt, a melyeket az országos dalárversenyeken kivivott, mert most a mintadalárdák közt alapította meg elsőségét. A „Pécsi Dalárda“ a dal terén legőz-
 hetetlen. Egy hozzánk érkezett tudósítás e találó kifejezést használja: „Kincsem marad Kincsem.“ A verseny után Miskolcz város polgármestere ugy köszönti fel, mint az ország első dalárdáját.

A mult évi külföldi ut rendkívüli sikerei s az idei miskolczi eredmény után bizton mondhatni, hogy a „Pécsi Dalárda“-nak tovább nincs emelkedése. A hazai dalegyleteknek az a feladatuk, czéljok, hogy arra a magaslatra törekedjenek, oda érjenek fel, a hol a „Pécsi Dalárda“ áll.
 E város lakóinak lelke örömmel telik el, igaz hazafiai örömmel, hogy e város az, a melynek a dalárda, hu-

szonkét évi fennállása alatt annyi dicsőséget szerzett és pedig folyton szerzett, növekedő mértékben, egészen addig a dicsőségig, a melyet ma ünneplünk.

Fogadja dalárdánk a sajtó részéről üdvözetünket, elismerésünket, magasztalásunkat, midőn babérkoszoruzottan megint hazatér!

És mégis — mégis — a diadal fölött érzett s ezennel nyiltan vallott öröm hangjaiba egy disharmonikus akkord vegyül. Nem lehet a fájó, a végnélkül bántó tudat elől elzárkoznunk, a mely önkényt előtérbe tolul, ha rágondolunk arra, mi foglaltatik e rövid, semmitmondó szóban: „h a z a t é r.“ Mert idehaza nem ugy van, mint odakünn. Ide haza Pécs nem olyan, mint odakünn, idehaza a „Pécsi Dalárda“ sem olyan, mint odakünn.

Helyes-e, hogy az ellentétekről most, m a beszéljünk, épen ma, mikor a megelégedésnek kellene az uralkodó tónust vinnie? Hiszen dicsőség érte városunkat megint és pedig dalárdájában!

Helyes igenis, így kell tennünk. Megérti ezt s igazat ad nekünk mindaz, a ki töprengve, lelki gyötrődéssel tart szemlét társadalmi viszonyaink felett. Ezek a viszonyok befészkeltek magokat dalárdánk legbensőbb kötelékeibe is, melyekkel tagjainak egymáshoz fűzve kellene lenniök s a melyek dalárdánkat a társadalom rétegeivel egybekapcsolni volnának hivatva és pedig egybekapcsolni a kölcsönös tisztelet, baráti ragaszkodás, az egyszerűtet kapcsaival.

Ha kezünkbe veszszük azt a tükröt, melyet a „Pécsi Dalárda“ helyzete nyújt, előttünk fognak állni e város társadalmi testének ferdeségei, kinövései is. A „Pécsi Dalárda“ az önimádás veszélyes lejtőjére lépett, ide pedig néhány tagja terelte, a ki a főszult a személycultusba helyezi. — Pedig számot kellene vetniök a társak férfiaságával, önértetével; meg kellene gondolniok, hogy azokat a társakat az ügy iránt való lelkesedés elviheti ugyan a türelem és elnézés bizonyos fokáig, de ennek határai

A „Pécs“ tárczája.

Promená-d-concert.

Mit fogok én tenni teljes egy hónapon át, ha a katonai zenekar elmegy manőverekre! Az ezred hadd menne, neki talán van szüksége a gyakorlatokra, vagy a gyakorlatoknak van ó réá szükségök, de a zenekarra nekünk biztosa n szükségünk van s főleg nekem, a ki egész szorgalommal tanulmányozom péntekenként — már régóta pedig! — a promená-d-concert publikumát s az a négy hét volna csak hátra, hogy tett tapasztalataim befefejezve, egy vaskos kötetben kiadjam.

A „városi banda“ legkevésbé sem pótolhatja a katonait. Csütörtökön Pécs csak „gyéren képviselve“ szokott megjelenni a promenádon, de pénteken ott van teljes számmal az egész, apraja és nagyja, fiatalja, öregje.
 De talán nem is olyan nagy baj rá m nézve sem, hogy most négy hétig csak a „városi bandában“, helyesebben mondva, promená-d-concertjében fogok gyönyörködni; legalább sok megvesztegető behatástól ment leszek, a melyet rám s velem együt még sokakra a katonai zenekar ellenállhatatlanul gyakorol. — Ekként a kritikai bölcsesség és mélység tisztább képet fog nyújtani a pécsi

promená-d-concertekről, nekem pedig az a főczélem — akár vaskos kötetben, akár csak egy tárczában, hogy Európa közművelődéséhez egészen hű és pontos adatokkal juttassak anyagot.

Szemlélődéseimben egy dologgal egészen sikerült tisztába jönnöm. — Azzal tudniillik, hogy a promená-d-concerteken megszámlálhatatlan sok faktor játszik. A katonák, kik zenélnék, ezek instrumentumai, a zenéjök, továbbá a „városi bandá“-ban ugyanezen tényezök; aztán a faszorok közt ülök, a faszorok közt sétálok, az álló publikum; aztán a zenekart körülzserítö bástya, mely a pesztonkákból, szobalányokból s ezek gardedámjából toborozódik; végül a rengeteg mennyiségű és minőségű gyermek — ez mind játszik.

Még egyben lettem bizonyossá. Abban tudniillik, hogy a „városi banda“ csütörtökjein a promenádon csendes, majdnem ájtatos a publicum, semmi külső jellel nem igyekszik bizonyítani, hogy élvez; míg a katonai zenekar péntekjein mindenki a legjobb és legszebb ruháját veszi fel, a hajékek olyanok, mintha nem is péntek, hanem vasárnap volna; vidám csevegés, majdnem zaj vegyül a gesztenyefák susogásába, ünnepélyes hangulat mindenütt.

E különbség okait kutatni megkísérlettem. Fáradozásomat eddig csak részben koro-

názta siker; épen ez a most következő négy hét volt arra szánva, hogy mindennek a nyomára jöjje, de hát a manőverek! — Azt a néhány, különben egész helyes okot íme elmondom, sajuálván őszintén, hogy ez okokat csakis a „banda“ közvetlen közeléből meritettem. De azért nagyon fontosak.

A felelősség első sorban a zeneegylet igazgatóságát illeti a részben, hogy 1) a „városi banda“ olyan suttymban érkezik a promenádra; 2) olyan nesztelenül áll körben 1—1½ óra hosszat a promenádon és 3) hogy olyan suttymban vonul el a promenádról, mint a hogy jött. Az igazgatóság felelőssége pedig abban áll, hogy a megismert igazság ellen tusakodik. Vagy nem tapasztalta-e, milyen szép az, mikor a „városi banda“ egy-egy temetésen „entrepise“ dolmányát ölti magára, a fehér forgós kalpagokat nyomja a fejébe, így sorakozik a menetben, mindegy, ha egy kicsit döcögős lépésben is, de „vonzó“ látványt nyújt. S milyen nagyszerű ilyenkor a trauermarsch! Ha az igazgatóság a „városi bandá“-nak például veres attilát csináltatna zöld zsinorr-al, mellé fekete nadrágot fehér paszománttal, aztán sárga csákót lírával: mit gondol, nem kisérné-e az Oerzenháztól a promenádig roppant „publikum“? nem képzelnédnek-e körülötte még sokkal tömöttebb bástyafal a promenádon, mint a katonai banda körül? nem vonulna-e diadallal

vannak, a melyeken túl épen maga a férfiaság és önértzet nem mehet.

A dalárda körtilsánczolta magát. Hozzá közelíteni csak bajosan lehet, mert félni kell az oldal és hátbatámadástól, a mely ellen pedig védekezni nem soknak van kedve. Ilyes actiókkal foglalva el magát, csak természetesen, hogy arra kevés ideje maradjon, a mi legelső kötelessége: az önművelésre. Egyébiránt ha dalárdánk arra az egy kérdésre keres feleletet: vajjon a sok tapasztalat, melyet dicsőséges pályafutása alatt szerzhettek, megszüntette-e kebelében az állandó vizsályokat? megtalálja a választ abban, hogy bármely nagyobb szabású fellépése mily mondhatatlan nehézségek után születik meg! Hogy hol maradnak aztán az ilyes feladatok: utat mutatni a hazai dalegyleteknek a tökéletesedés útja felé: az azokkal való benső barátság és érintkezés által a hazai nagy czélokra törekedni; imponálni a dalárügy országos vezetése kérdéseiben, mindezen téreken igen jól ismeri dalárdánk súlytalanságát. És ekként ha egyszer letűnik arról a fényes horizontról, a melyet oly régen s állandóan elfoglalva tart, hágy-e valami úrt maga után? Helyet ad másnak, ez az egész. Emlékben élni fog, de maradandó vívmány nem fog diszteni az utókor előtt, hogy megjelölve maradjon a hely, a hol zászlaja alatt a „Pécsi Dalárda” nemcsak hódított, de alkotott.

De vigaszt nyújtó kilátások megengedik nekünk, hogy rámutatván a mondottakban az árnyképekre, melyek

a mai dicsőség fényét zavarják, tekintünk a jövőbe, a közel jövőbe, tekintünk a remény minden biztatásaival 1886-ra! — Ekkor Pécsre jön az ország, itt, saját lakásunkon keres fel s meg akar velünk ismerkedni közvetlen közelről. Helyezkedjék a „Pécsi Dalárda” haladéktalanul, azonnal, mihelyt útja fáradsalmait kipihente, a helyzet magaslatára; tartson tanácskozást tanácskozás után a felett: mi kötelessége azzal a nagy feladattal szemben, hogy 1886-ban ő lesz a házi gazdasz ország lesz a vendége. Ismerjék fel a „Pécsi Dalárda” korifeusai azt az igazságot, hogy ők voltak vezérei a dalárdának a dicsőséges harcokon, de ne feledjék azt az igazságot se, hogy nem ők maguk, hanem az egész sereg harczott mindkét kézzel, szedjék hát közösen a babért mindkét kézzel; gondoskodjék a dalárda módokon, mikép lehetne kibontakoznia jelen zárkózottságából s mikép lehetne jötevő egyetértést, igaz bensőséget előteremtenie a most zsidobadtan heverő társadalmi erőkhöz; varázsoljon Pécsre 1886-ban nagy ünnepet, nemcsak a dal ünnepét, de a „Pécsi Dalárda” specialis ünnepét, mert a „Pécsi Dalárda”-nak 1886-ban negyedszázados jubilauma lesz; kezdjen haladéktalanul építeni a „Pécsi Dalárda” emléket, oszlopot önmagának, piramist Pécsvárosának; leplezze le ezt az emléket 1886-ban, így örökítse meg nevét a magyar hazában, ő, a magyar dal repkénykoszorúzott bajnoka. Y.

Az első dalverseny.*)

A debreczeni dalversenyek lefolytával ezelőtt két évvel, azt jegyezték meg illetékes emberek, hogy a haladás, melyet a magyar dalárdák tanúsítottak, nagyszerű. Hát most, a miskolci első dalverseny lefolyása után mit mondjunk a hallott eredményhez? Hallottunk komoly állítást, a zenészeti ismeretek igen magas fokán álló embertől, hogy dalárdánk jó része a külföld bármely dalárdájával szemben diadalmasan kiállja a versenyt, nem is említve a pécsit, mely felülmul mindent.

Büszke örömmel telik meg kebelünk, midőn a kulturának, a művészetnek ily magas fokát látjuk dalárdánk által kifejtve.

A mai verseny tényezőinek majdnem mindegyike igazolta a büszke örömet. A közönség meglepetve hallotta a szép kivitel, a sorrendben elől álló dalárdáktól, s azt hívé, hogy: no, ennél már alig lesz szebb és ime mintha a sors a dalárdák elhelyezésével a tökély fokozatát akarta volna megmutatni, a szép után szebbek következtek.

De lássuk lehetőleg egyenként a versenyzett dalárdákat.

A s.-a.-új helyi dalárda kellő szabotossággal és különösen jó felfogással énekelt, bár a bassz hangok színtelensége és gyengesége a tenor ereje mellett sohasem engedte a darabot kellő hatásra jutni, míg végre is a hangok ezen aránytalanságának kell tulajdonítanunk, hogy hamis intonációkba esett.

A szegedi polg. dalárdának nincs vezérhangja, s azért előadása mindvégig erőtetettnek látszott.

A kecskeméti dalárda, e régi jó

* A miskolci országos dalárdaünnepély alkalmából megjelent „Emléklapokból.”

vissza az Oertzen-házig? Higyje el az igazgatóság, hogy mult kedden is más „publikum” kísérte volna a dalárdát a vasúthoz, ha a „városi banda” úgy equipirozva haladt volna végig az utcákon, a hogy mondtam, vagyis a hogy tanácsoltam. A menet még kevesebb nótával is megelégedett volna, mint a mennyit így húzott.

A második ok, a mely nem kevésbé fontos az elsőnél, megint a zenegyűlés igazgatóságára hárítja a felelősséget. Egy magyar „fiú” sincs a bandában, pedig mennyit lehetne csak Német-Bolyból is nyerni, Mágocs is csak adna egy-kettőt, a többi pedig kikerülne Árpádról. Én részemről huszonhat évesnél idősebb muzsikust nem szerződöttnék egyáltalában, külső országát még akkor sem, ha hegedűt, fuvolát, klarinetet és bombardont egyszerre is tudna játszani.

És itt a szerkesztő ur engedelmeivel elmentébe helyezem magam azzal az állásponttal, a melyet a zeneiskola kérdésében a városi igen tisztelt iskolaszék ellenében elfoglalni tetszett. Én Pécsen más zenészt, mint tősgyökeres magyart, meg nem tűrnék, vagy legalább kenyeret nem adnék neki; ha meg tud élni kenyér nélkül, az az ő privát dolga. Bejelentem egyszerűen, hogy a zeneművelés és zenetanítás terén honi védegyületet szándékozom alapítani és pedig itt Pécsen,

mert Pécsnél külön talajt a hasznos egyletek alapítására az egész országban nem képeznek. (!?)

Van még nagy oka annak, hogy a „városi banda” nem tudja magát a promenad-concert „publikumá”-val megkedveltetni. Ez az ok a karmesterben rejlik s vele összefüggésben áll a nagy dob és a czintányér kezelése. — Semmi élet nincs ebben a Lóhrben, mikor dirigál. Nézzé meg a katonai zenekar tambur majorját: milyen lelkesedés az ügyért, milyen tűz, milyen pontos és szigorú fegyelem, a mivel dominálja nemcsak a zenekart, hanem az egész helyzetet! Arról pedig beszélni sem lehet, milyen e két karmester, mikor zenekarukat marsban vezetik. — Lóhr flegmája nyomasztólag hat a kedélyekre; a tambur major diadalérzete a legvidámabb haugiatot kelti. Ily ellentétek mellett nem lehet concurrálni a „publikum” megnyerésért.

A nagy dob és czintányér körülbelül olyan hatást idéz elő egy bandában, mint a ferliben a „duna” vagy pláne „négy kicsi” vagy mint a preferánczban a „durchmarsch.” Sokan kevéssé méltatják ezt a két instrumentumot, de azok — bátran kimondom — nem értenek hozzá. Szerencsére sokkal nagyobb az a „publikum”, a mely kellőképp felfogja azok horderejét. Már pedig hasonlítsa össze valaki: hol marad a „városi banda” nagy dobja a katonai grand cassa mögött, akár testi nagyságra

nézve, akár a szellemi fölény dolgában. Mintha félne a „városi banda” nagydobosa, hogy megsérti a tüdejét annak a nagy valaminek, míg a katonai művész valóságos menydörgést idéz elő, jól tudván, hogy az ő működéséről még a barakkoknál is tudomást vesznek, ha a többiből egy csepp se is hallik ki. S a czintányérok pengése, a promenad-concertek e sava-borsa, milyen sovány a „városi banda” kezében s milyen kiadós a katonai zenekarban! A nagy dob és czintányér komolyabb figyelembe vétele nélkül a „városi banda” akár szüntesse be nyilvános productióit.

Igy válik hasznomra a négy heti mánoívrozás, mely abba a helyzetbe juttatott, hogy a „városi banda” és a katonai zenekar művészi értéke közt párhuzamot vonhatam, amennyiben a csütörtök és péntek promenad-concertjei közt tapasztalható nagy különbséget megtejteti igyekeztem.

Bár csak hasznára válnék azoknak is, a kiket illet tudni azt az egy igazságot, hogy egyiknek a kettő közül meg kell változnia: vagy a „városi banda”-nak, vagy a „publikum”-nak. A „publikum” pedig változhatatlan. Tehát formálódjék és reformálódjék a „városi banda” azonképen, a mint tanácsoltam; majd meglátja akkor, hogy „hódít.”

egylet, kellő praecizitással, habár nem ily régi egylettől várt virtouzitással és energiával mondta el darabját. Ime itt van az eredmény, ha valamely dalárda sokáig nem megy dalárünnepélyre. Mig itt tanulva, okulva mindenik halad, ő marad. A kecskeméti dalárda ezéltt 10 esztendővel épen ilyen jó volt. Amde a többiek a hatás titkát is ismerik.

A kassai dalárdának oly nagy jövéje van, mint bármelyiknek, de még most látszik rajta, hogy új. Hiába, a simaságot és nyugodtságot csak évek gyakorlata, vagy nagy szorgalom adja meg. A kritikusabb ének részek, dissonáns helyek a dalárdát mindjárt megpróbálják, mint a hogy ez is, összes előzőivel együtt nem tudta kihozni kellő tisztán, a „hol sirjaink domborulnak“ kezdetű részt. Hanem e dalárda, ha időse lesz, félelmes lesz.

Valamint félelmes lesz az egri is, mely már most is kimutatá oroslán körmeit. Az első dalárda volt ez estvén, mely meglepte a közönséget, nemcsak az által, mert ifjúságához mérten nagy sikert mutatott fel, hanem mert e siker már abszolút értékű is volt. A hatalmas erő és szabatoság meglepett mindenkit, és a közönség szünni nem akaró tapsokban nyilvánítá meglepetését.

A rimaszombati dalárdának utána nehéz szerepe mutatkozott; de a gyönyörű nuanceirozás, szép piánók, kellemes tenor és mindenekfelett hibátlan elmondás a jó véleményt félre fordítá. Kár, hogy itt a gyenge bassus, (az egrieknél meg a tenor prim) nem volt arányban a többi szóval.

A szegedi dalárda kifogástalanul exequálta az eléje írott kottát. Ezért kissé merevnek tünt fel.

A munkácsi és kolozsvári „Hilária“ egyletek majdnem egy hibába estek. Jól kezdték, de utolján, mint a lelkadt húrnak, elveszett erejük. Előadásuk a hallgatóra terhessé vált. Hangban teljesen leszálltak.

Hanem annál jobb volt az ungvári dalárda előadása. Itt mindenek előtt a kitünő felfogást és páratlanul erőteljes vezényletet kell kiemelni. A karnagy mintegy saját lelkét látszott átönteni a tagokba, s ezek annak lelkét a dalba, s ezek együttvéve a közönség lelkét elragadták, átéreztetve azt mindenkivel, hogy a „Talpra magyar“ szellemének e riadó hang felelt meg. — Amellett a kivétel is megfelelt minden művészi követelménynek.

Utána a helyet dicsőségesen megállani olyan dalárda kellett, mint a szathmári. Ennek előadásában ugy a megrázó tömörség és erő, mint a praecizitás, az ungváriak által okozott nagy hatást képes volt fenntartani.

A szentesi dalegylet — eltekintve attól, hogy a „Talpra magyar“-t, nem oly szelid éneknek gondoljuk, zeneileg helyesen oldotta meg feladatát. Szép, üde hangjai kellemes összhangot állítanak elő.

A szegárdi dalárda egy csöppet sem fogyatkozott hajdani hírében. Azt a finom kivitelt, praecizitást s hatásos részek kizsákmányolását alig érti más ugy, mint ő. — Csak a felfogás volt itt is tévesztett. De ez, egynek kivételével ugy volt mindeniknél. A „Talpra magyar“ megérteni, ugy látszik, más idők kelleneinek.

Hát a minta-dalárdák? A debreczeni és pécsi! Valóban őszinte örömmel nyújthatjuk ez elevenezést mindkettőnek. A mily gyönyörűen a debreczeni dalárda énekel, arra csak egy minta dalárda képes, kinek tehetsége és ambitionált állása minden erőt és érzést az ajkra gyújtja.

És ha az a pécsi dalárda oly utolérhetetlen nem volna! No de őket vigasztalhatja, sőt büszkévé teheti az, hogy a pécsi dalárda győzhetne le csupán.

Baranyamegye évnegyedes rendes közgyűlése.

— Tartatott 1884. aug. 11-én. —

Főispán távollétében alispán a közgyűlést pont 10 órakor megnyitván, felolvastatott az összesen 68 tételre terjedő tárgysorozatnak első pontja: az alispáni évnegyedes jelentés. E jelentés szerint, melynek több részéről lapunk már előbb, a megyei közigazgatási bizottság üléséről, megemlékezett, a jelen év gazdaságilag rossznak nem mondható, jégverés nem jelentkezett. A közigazgatás menete rendes volt, ellene panasz nem emeltetett. A közegészségügyi viszonyok nem voltak ugyan teljesen kedvezők, de a betegségek jó lefolyásnak voltak. Sem kolera, sem kolerin nem fordult elő. A közadók lehetőség szerint folytak be s az országgügyi képviselő választásokon rendezavarás nem történt. A jelentés tudomásul vétetett.

A megürült megyei állatorvosi állásra Szily László, Deutsch Lipót és Jeszenszky Ferencz, mint kijelölő bizottság a 4 pályázó közül kettő között ajánlák a választást, minek folytán Németh Vilmos ideiglenesen, egy évi próbaidőre egyhangulag megyei állatorvossá választott.

A körorvosi állások betöltése tárgyában Szily László felemlítvén, hogy oly sok kört csináltunk, hogy betöltésekre elegendő orvosnal nem rendelkezünk, indítványozza, hogy ez ügy adassék ki a szolgabíróknak, azon megbizással, hogy azok nyujtsanak be új körbeosztási javaslatot. Két kis kört összefogva — mondá — nagyobb lehet a fizetés, hamarabb kapunk az állásra vállalkozót, a községek terhe kevesebb, az orvosi ellátás pedig jobb lesz. Indítványa általános helyesléssel elfogadtatott.

Az ideiglenes díjnyelvények engedélyezése ellen a belügyminiszterium ez egy esetben nem támasztott nehézséget, de elvárja, hogy hasonló esetben jövőre időről időre hozzá felterjesztés tétessék; a fizetési előlegekről kimondá, hogy „bármikor engedélyeztetik a előleg, az az év végeig törlesztendő“; a megyei pótadóról alkotott szabályrendeletet némi módosítással helybenhagyta; Szentkirály kisközségnek nagyközséggé alakulása ügyében pedig kimutatását kéri annak, miért lett Szentkirály, mely előbb nagyközség volt, kisközséggé. A német volt pandurnak adott 100, illetőleg 50 ft segélyt nem hagyta jóvá.

Az Ivándárda-németbolyi megyei út, Abaliget község közmunkájának a vasutcho vezető út kiépítésére leendő fordítását, s a duna-szekesői dunaparti útnak a megyei úthálózatba történt felvételét a közmunka és

közlekedésügyi miniszterium megengedte és jóváhagyta.

Az útszemélyzet szervezése ügyében az állandó választmány jelenben a tagok mostani fizetésének fenntartását ajánlja, de jövőre indítványozza: 1) hogy az utbiztosok 600 frtot kapjanak, uti átalányuk pedig a vonalak hosszúsága szerint állapítsassék meg. 2) hogy az uttatarozók jövőben 2 osztályba (16 és 14 frt fizetéssel) osztassanak. 3) hogy a siklósi szederkerti fenntartassék az eperfa ültetések előmozdítására. Szily László nem ért mindenben egyet az állandó választmánnyal. Nem tartja igazságosnak az utiátalányt az utvonalak hosszúságától tenni függővé. A pécsi járás utbiztosának könnyű bejárni körét; a hegyhátiának kevesebb mértékű száma van, de megteendő újai, pl. Sásdrol Mányokig vagy Abaligetig sokkal hosszabbak, mint amazé. Nagy barátja ugyan a selymentenyésztésnek, de szerinte nincs átkozottabb valami, mint a szederfáknak utszélre való ültetése. Ezeket gyümölcsseért mindenki pusztítja, nem is szépek, alacsonyáguk miatt a vetésben nagy kárt tesznek, miért is a polgárok mindent elkövetnek, hogy tőlük bármi uton megszabaduljanak. (Helyeslés.) Ohajtja, hogy az utbiztosok utiátalánya egyenlő legyen. Indítványa általános helyeslés közben elfogadtatott, az állandó választmány másik 2 indítványával együtt. — Siklós nagyközség új szabályrendelet kiállítására, Németboly község pedig a törvényben megkívánt kellekét pótlására utasított.

A Szent-István község és Trostz Konrád közt kötött csereszereződés jóváhagyott.

Versendi Heyer István r. k. tanító folyamodványának pótlására utaltatott. Monostori Verner Ferencz r. k. tanító nyugdíja 487 frtban, Koch Miklós volt kácsfalusi tanító özvegyének nyugdíja pedig a fizetés egy harmadában állapítottat meg.

Mobács, Duna-Szekcső és Mágocs gyám-pénztár mérlegei és Szent-Kut, M.-Ürögh, Szemely, Birján, Mislény, Árpád, P.-Bogád, Hárság, M.-Sóros, Romonya, Nagy-Kozár, Egerág, Herend, N.-Kozár, Lóthárd, Bezedek, N.-Ürögh, R.-Mecske, Bikal községek községi zárszámadásai a ministeriumhoz lesznek felterjesztendők. E tételnél Simonfay b. t. kérdi, hogy micsoda eljárás szokott alkalmaztatni azon községek ellen, melyek számadásaitak keüld időre nem terjesztik be? Szily László felvilágosítása után, hogy a községi bíráknak záros határidő adatik s ha addig nem adják be a számadásokat, azokat az alispán az ő költségekre elkészített, Simonfay megnyugvását fejezi ki ez eljárásban, de csak azon esetben, ha jövőre szigorúbb intézkedések lesznek.

A közigazgatási bizottság a tanfelügyelő javaslatára folytán közművelődési célokra 1 százalék megyei pótadó kivetését ajánlván, felszólalt

Szily László. Nem csodálkozik azon, hogy a tanf. könnyelműen és indokolatlanul 1 százalék megyei pótadót ajánl; könnyű neki, (a tanfelügyelőnek), mert a pótadó viselésében nincsen része, de csodálja a közigazg. bizottságot, hogy a tanfelügyelő javaslatát egyhanguan pártolja. A törvény megengedi ugyan a pótadó kivetését közművelődési célokra, de a kivetés szükségét kellőleg indokolni kell. Azt a frázist, hogy „mert a törvény megengedi a pótadó kivetését, tehát vessük ki“, nem fogadjal el. (Élénk helyeslés).

Benkő Gyula: Ez úgy oly fontos, hogy, bár a részletekig nem ismerős a tervvel, azt egyszerűen elvetni nem akarja. A törvényhozás tisztában volt azzal, hogy minden vármegye meg tudja ítélni: mikor kívánják érdekei a pótadó kivetésére felhatalmazó törvény alkalmazását. Meg van győződve arról, hogy a közig. biz. minden tagja minden, e kérdésnél tekintetbe vehető okot figyelembe vett. Elmondhatja, hogy, ha valahol Magyarországon szükség van közoktatási célokra ily pótadóra, ugy Baranyamegyében van. Szily b. t. egy tüzetes célt kíván jelezni; de hisz a közig. biz. kimondja, hogy „iskolai célokra“ kívánja a pótadót kivetni.

Ez egészen tüzetes czél. Azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy sem a tanfelügyelő, sem a közíg. bizottság eljárásában nem rejlik könnyelműség.

Simonfay János b. t. a pótdó kivételénél meg kell gondolni, hogy minő czélokra szavaztatik meg. A kivételhez határozott terv kell; azon kifejezés, hogy „iskola czélokra” nem elég. Az a kérdés: mennyi kell? Ha így lett volna a kérdés feltéve, bizonyára Szily b. t. is másképen beszélt volna. Nem volna idegen attól, ha egy indítvány tétetnék, pl. hogy küldessék ki egy bizottság, mely kutassa ki: szükséges-e a közoktatás terén a megye támogatása s mely ez ügyről tervet készítsen. Ha volna ily indítvány, azt elfogadná, mert szívén fekszik a közművelődés. Ha más nincs, ő teszi meg ez indítványt. (Helyeslés).

Szily László félreértett szavait magyarázván s Benkő Simonfay indítványához járulván, az indítvány elfogadott s a bizottság tagjaiul az alispán, Simonfay, Benkő és a tanfelügyelő választattak meg.

A gyámügyi kamatlábra vonatkozólag határozatot, hogy 2 százalék tőketörlesztés mellett ezentul is 7 száz. szedessék, a legnagyobb kölcsön-összeg 10,000, a legkisebb 50 forint legyen, költségeknek azonban 20,000 frt is adathassék.

A gyámügyi pénzkészlet gyümölcsöztetésére vonatkozólag a „Pécsi takarékpénztár” ajezlata fogadtatott el.

Az árvászeknek az egész árvaügyre kiterjeszkedő jelentésének felolvasása után felszólal

Deutsch Lipót. Szerinte a felolvasott jelentés megnyugtató, de nem annyira, hogy az a megyei közgyűlés korábbi határozatának megváltoztatását okadatolná. A rendezetlen árvaügyeknek csak egy kis része lett lebonyolítva. Nem veszi ki a jelentésből azt, hogy a rendezést milyen módon öhajítja az árvászek? Tény, hogy a rendezés nem oly gyorsan történik, mint annak történnie kellene. Meg van arról győződve, hogy ennek nem az árvászek az oka; a hibának az ügyrendben kell lennie. Megtörténik, hogy 8 év után kezdenek egy árvaügy tárgyalásához. Ez igen lassu haladás. Indítványozza, hogy az árvaügy vizsgálására kiküldött bizottság, mivel kevés tagból áll, szaporítottassék s annak kebelében alosztályok állítottassanak fel, hogy hamarabb működhessek. E bizottság hivatva lenne szakértőket is meghívni üléseire. Azért kívánja ezt, hogy a bizottság megnyugtathassa magát és a megye közönségét, hogy, ha lassan ment is a munka, de az árvapénzek biztosítva vannak. (Helyeslés).

Jeszenszky Árvászeki elnök. Midőn a megye az árvatárt átvette, 1,800,000 frtnak csak a fele volt átvethető; jelenleg nincs több visszamaradva, mint 200,000 frt. Az árvászek nem hanyagolta el semmit. Az ügyvédek kezdetül fogva elmaradtak jelentéseikkel; most szigoruan vétetnek az elmaradtak, melyek egy részére az ügyvédek azt mondják, hogy behajthatatlanok. Meglehet, hogy ez összegek talán már az átvételnél sem voltak meg. Ezeket azonban lehet pótolni az árvalapból, mely jelenleg már 100 ezer frtnál jóval több. Nagyobb veszély nincs.

Benkő Gyula szerint a kérdés még nem érett meg a tárgyalásra. A régebben kiküldött bizottság a dolgot még nem vizsgálta meg s így nem lehet mást tenni, mint az árvászek gondos jelentését tudomásul venni s bevárni a bizottság jelentését. Deutsch Lipót indítványát pártolja.

Simonfay János b. t. Csodálkozik az árvászek jelentésén, mely azt kívánja, hogy a bizottság most már ne tegyen semmit! — Hisz épen azt kellene követelnie, hogy mentől szigorubbán járjon el tisztében. A bizottság működött is, de, a nehézségek miatt, még mindig a kezdetnél van. Ne csak a pénztár megvizsgálására küldessék ki bizottság, hanem a kezelés könnyítésére is. Szükséges volna a bizottságot felhatalmazni arra is, hogy szakértőket hívasson meg. (Helyeslés).

Szily László. A megyei árvaügyön 5

miliót képvisel. A jelentésből nyilván való, hogy az árvászek több esetre maga ad javaslatot s kér változtatott eljárást. 1878-ban 21,000 frt volt a kamathátralék, most pedig 90,000 frt. Mivel azóta a kamatok rendszeresen kezeltetnek, e hátraléknak csak egy tőkéje lehet, melynek igen tekintélyes összegnek kell lenni. Azt mondaní tehát, hogy ez csekélység, megfoghatatlan könnyelműség. Ez egy körülmény maga okadatolja azt, hogy a kiküldött bizottságot tartsuk fenn s legalább 12 tagra egészítsük ki, felhatalmazva, hogy szakértőket hívasson meg. Minthogy pénztárrendezés lezárás nélkül eszközölni nem lehet, utasítatni kéri a bizottságot és az árvászeket, hogy az árvapénztárt az 1884-ik évnél zárja le, az 1885-ki ügyeket vezesse külön, az előző évi ügyeket pedig rendezze. (Zajos helyeslés és éljenzés.)

Jeszenszky Árv. e. Tiltakozik a könnyelműség vádja ellen. Ő a kamatokról egy szót sem szólt, csak az ügyvédeknek levő tőkét (mi circa 20,000 frt) mondá — aránylag — csekélységnek. Helyesli a bizottság kibővítését. Csak működjék az, ő minden adatot igen szivesen rendelkezésre bocsát.

Simonfay és Szily rövid felszólalásai után Szily indítványa elfogadtatott s a bizottság tagjainak száma — minden járásra két tagot számítva — 14-ben állapítatván meg, megválasztattak: a pécsi járásból: Simonfay és Danicz, a mohácsiából: Deutsch Lipót és Warga Lajos, a baranyaváriából: Kisfaludy Pál és Feldl István, a hegyhátiából: Czupi György és Gundi Miklós, a szentlőrincziből: Nádasi és Benkő, a siklósiából: Szivér és Darázszy bizottsági tagok. A baranyavári járásból később fog két tag választatni.

Érdekes vita keletkezett a felett, vajjon az építendő megyei útvonal Nagy-Csanágy vagy Sumony-Sellye felé vitéssék-e. Szily László orsz. képviselő és bizottsági tag indítványozta, hogy most építessék ki a régi Nagy-Csanágyi útvonal, a sumony-sellyei pedig vitéssék fel a megyei úthálózat tervébe; de Halas (a szent-dienesi bíró) Benkő Gyula, Simonfay és Danicz Antal felszólalására kimondatott, hogy mind a két útvonal kiépítése egyidejűleg folytattassék. Trixler Károly felszólalására azonban, ki arra figyelmeztetett, hogy a két útvonal egyszerre azonnal nem építhető, mert a Sumony-Sellyeihez még ministeri jóváhagyás szükséges, alispán a határozatot általános helyeslés és éljenzés között oda módosította, hogy a nagyeszanyi útvonal azonnal megkezdetvén, a ministeri engedély megérkezése után a sumony-sellyei út is munkába fog vétetni.

A tisztí jelentések és törvényhatósági levelezések egyenkint és összesen tudomásul vétetvén, alispán a közgyűlést 1/2-kor bezárta.

A jövő dalünnepély.

A jelenleg Miskolczon időző dalárok közgyűlésén, midőn az elnök előterjesztése szerint a következő dalünnepély helyének meghatározása következett, a pécsi dalárda elnöke, Jilly Alajos meleg szavakkal emlékeztetvén meg azon barátságos, kitüntetett fogadtatásról, melylyel őket a dalünnepélyek alkalmából mindannyiszor fogadták, ezt az által véli legjobban viszonzhatónak, hogy ha a jövő 1886. évi orsz. dalünnepély Pécsen rendeztetvén, ez által mód nyujtatik nekik ama szívességeket viszonozni.

Kijelentette, hogy ő mint a dalárda elnöke, a dalárda részéről, Pécs sz. kir. város polgármestere ngs Aidinger János ur pedig Pécs városa részéről ezennel meghívják az orsz. dalszövetséget a jövő dalünnepélynek Pécsen való tartására, a mi reájok nézve annyival örömteljesebb lesz, amennyiben ők akkor ünneplik fennállásuk 25 éves jubileumát.

Erre Kovács Sándor, Lengyel Imre, Danilovics Pál eltérő dolgokról beszélvén, Zelenka János kérte az elnökséget, hogy a gyűlést a jövő dalünnepély hollétének meghatározására terelje, mi kimondatván, Szögedi Endre Szegedre, Willenrotter Henrik Kassára hívták meg a dalárokat.

A közgyűlés örömmel fogadván a tömeges meghívásokat, elhatározta, hogy a jövő 1886. évi országos dalünnepély Pécsen fog megtartatni.

E határozatot bizonyára egész Pécs örvendve veszi tudomásul.

Ország-Világ.

Pécs, kedd, augusztus 12-én.

Ausztria.

Az összes hírlapok a német és osztrák-magyar uralkodók között végbement ischli találkozásra cikkeznek és e tényhez, mely minden évben megtörténik, a legkülönfélébb találgatásokat fűzik, különösen azért, mert a találkozási ünnepélynél Tisza Kálmán is megjelen. Tisza Kálmán jelenlétének fontosságát — laptsáival együtt a „Neues Wiener Tagblatt” kiemelve, a többi között ezeket mondja: „Tisza az ischli találkozásnál meg fogja érteni, mily fontos a német szövetség Magyarországra nézve is,“ továbbá: „tán fel fog merülni az a kérdés is, . . . vajon az általános európai constellatió mellett Magyarország megmaradhat-e a liberalizmus szigete Európában.” Ezekre csak azt jegyezzük meg, 1) hogy bizonyára Tisza Kálmán a „N. W. T.”-nál sokkal előbb és sokkal jobban tudta és tudja: miben áll Magyarországra nézve a német szövetség fontossága, mert hisz ez a szövetség határozottan magyar találmány és a magyar politika kifolyása; 2) hogy azon kérdésnek eldöntése, hogy Magyarország megmaradhat-e a liberalizmus szigete Európában, nem az uralkodók találkozásától, hanem egyes egyesül a magyar választó polgárok pártfoglalásától függ. — Felső-Ausztriában a parasztegyetek mindent elkövetnek, hogy a vidéki választókat a klerikális befolyás alól elvonhassák. — A karinthiai tartománygyűlési választások eredménye 10 német liberális, 2 szláv klerikális, 1 klerikális és egy szabadelvű szláv képviselő. — A vorarlbergi tartománygyűlés megnyitottat, a galiciai pedig szept. 2-ára hivatott össze.

Németország.

A német gyarmatosító társaság Németország összes egyesületeihez, melyek gyarmatpolitikai és tengerentúli kereskedelmi politikával foglalkoznak, azon kérelemmel fordult, hogy egy általános német gyarmatosító szövetségét egyesüljenek. A megegyezés eszközölésére egy e czéla választottakból álló konferencia gyűl majd egybe Berlinbe.

Franziaország.

A kongresszus ülései igen viharosak, úgy, hogy a tárgyalásokat csak a legnagyobb nehézséggel lehet vezetni. Az elnök legutóbb kimondá, hogy valamely határozat érvényességére az összes kongresszusi tagok általános többsége (429 szavazat) szükséges. E kijelentés az ellenzék padjain nagy örömet, a kormány pártján lehangozást szült.

Olaszország.

Olaszországba nagy öröm uralkodik azon köszönet miatt, melyet az angol kormány Olaszországnak a kongresszuson tanúsított magatartása miatt mondott. Mancini azonnal megbizta Nigra gróft, hogy e köszönetet küldözze meg Londonban. Jelenleg egész Olaszország rajong Angliáért.

Magyarország.

A horvát függetlenek szeptember 1-én egy német lapot (Südslavische Zeitung néven)

fognak megindítani, Derencsin, volt igazságügyi osztályfőnök szerkesztése alatt. — Stroszmayer barátai körében úgy nyilatkozott, hogy, mint virilista, részt fog venni a horvát tartománygyűlés tárgyalásaiban. — A tartománygyűlés f. hó 23-án újból össze fog hivatalni, hogy csekély teendőit rövid idő alatt elvégezze. — Herveos osztlányácsos, ki utóbbi időkben oly sokszor tüntette ki magát s mint buzgó hivatalnok közkedveltségben állott, krapinai birtokán hirtelen meghalt. Benne a horvát-magyar kiegyezés erős oszlopa dőlt ki. — A horvát mérsékelt (?) ellenzék néhány tagja, mint Stroszmayer püspök, Bojnovics gróf és Hellenberg báró Rohiton a közeledő tartománygyűlési választásokról tanakodva elhatározták, hogy a választási harcban úgy a jogi párt, mint a nemzeti párt ellenében elfogadják a küzdelmet.

Levelezés.

OLASZ, aug. 6. 1884.

Ritka ünnepélyességnek volt színhelye községünk f. hó 6-án.

Ekkor vezette tudniillik oltárhoz Siptár Lajos, a pécsi kölc. szentélyegylet könyvvezetője, Zelms György szintén Pécs városa derék s munkás polgárának szép és kedves leányát: Emiliát. — Az esküvőt pontificalis szent mise előzte meg, melyet Troll Ferencz pápai praelatus és protonotarius ő méltósága teljes segédlettel végzett.

Az elég tágas templom zsufolásig megtelt. Az ájtatos hívők jámbor lelkeik fohászatát a pontificaló főpap imájával egyesítve egyéjrt és együtt könyörgöttek, kérésén a mennyek Urát, hogy árasztza szent áldását a leendő házaspárra s kőtendő frigyeket a boldog megelégedés koronázza egész a sirig.

A szent mise-áldozat bemutatása után újra az oltár elé vonult a pontificans ő méltósága a segédlettel, melynek lábánál most már megjelent a leendő házaspár. Szemeikből a jövő boldogság öröm sugarai csillámlottak, melyet szónok ő méltósága megható szavakban tárt eléljük, nem halasztván el egyszersmid felhívni figyelmüket, hogy a szövetség, melyre most az egyház színe előtt lépnek, örök és felbonthatatlan. Most az oltár előtt térdelő ifjú málkapár bevallván egymás iránti szeretetét, követekezett a jegygyűrűk szokásos megáldása.

Ezután Troll Ferencz ur ő méltósága újból felemelvén szavát, jellemző szavakban fejtegette a gyűrűknek symbolicus jelentését; kívánván, hogy kölcsönös szerelmük végtelen legyen, mint a gyűrűk. A gyűrűk kicserélése, átadása s a házasság megkötése után azon terhekről tön említést, melyek gyakorta komor felhőként tolnak a sokat ígő boldogság derűs égére; melyek mindazonáltal nem lesznek elviselhetetlenné, ha vállvetve iparkodnak a végzél felé törve egymás napjait megédesíteni, egymás terheit megkönnyíteni. Oly meghatók valának e szavak, hogy nem egy szemből néma könyvek peregett alá.

Esküvő után a szép számu vendégek Ft. Brüstle József plébános ur, a menyasszony nagybátyja vendégszerető házában gyülekeztek egybe. A pohárköszöntők majdnem végtelen sora fűszerezte a dus lakomát. Elsőt a háziur mondotta méltóságos és Ft. Troll Ferencz urra, megköszönvén a kitüntetését, melyben őt, mint házigazdát részesítette. Ő méltósága pedig kedélyes humorral éltette az új házaspárt; éltette az örömatyát és örömanyákat; éltette a diszes vendégkoszoru nagyobb részét, még a szent mise alatt segédkező káplány urakról sem feledkezvén meg.

Lakoma után Pécsről a mulatni vágyó fiatalok, Jónás zenekarával ide kirándulván, az egybegyűlt vendégeknek kellemes meglepetést szerzett. A fiatalok csakhamar tánczra perdült, mely kevés megszakítással éjjel

folyt. — Éjjel után oszladozni kezdett a társaság, szebbnél szebb emléket vívén kiki szívébe magával.

A völégény is magával vívő most már kedves nejét. Mi csak azt kívánjuk a távozóknak, hogy tartós frigyeket a zavartalan egyetértés boldog örömei koszorúzzák!

Egy jelenvolt.

T á v i r a t.

Miskolcz, 1884. aug. 11-én déli 12 óraker. (A „Pécs“ külön távirata).

A minta-dalárdák versenydíját a jury egyhangu ítélete alapján a „Pécsi Dalárda“ nyerte el.

Hirek.

Közigazgatási ülés. F. hó 14-én a városi közigazgatási bizottság ülést tart.

A pécsi dalárda újabb diadala. Dalárdánk vasárnap 9 és fél óraker adta elő a mindszinti rom. kath. templomban Hoffer vocal-miséjét. A templom már 9 óraker zsufolásig megtelt intelligens közönséggel, úgy, hogy egy hölgy rosszul is lett. A pécsi dalárda bemutatta, hogy a templomi ének terén is mily haladást lehet tenni. A dalárok elragadtatással beszélnek úgy a szerzeményről mint annak minden tekintetben correct előadásáról. — A miskolcziak melegen gratuláltak a dalárda elnökének. Ha nem templomban lett volna az ének, leírhatatlan tapsvihar jutalmazta volna a kitünő előadást. Dalárdánk ezen sikere a templomi ének kultiválására vagy befolyással lesz, mert több dalegylet, köztük az egri, elhatározta, hogy legközelebb e téren szintén kezdeményt tesz.

A „Miskolcz és vidék“ dalárdánkról következőleg nyilatkozik: „A pécsi dalárdával csak az az egylet versenyezhetne sikerrel, a melyekben egy másik Hoffer működnék. Hoffert közönséges dalárdistának utolérni nem lehet. Csillagot verő kellemes, csengő hangjával úgy bánik ő, hogy a közönség nem tud belőle eleget élvezni, hangjának változatos szépségét oly üde frissességben tárja a hallgatók elé, hogy azok nem tudják: vajon annak melegségét bámulják-e, vagy édességét.“ E megérdemelt dicséret közlése örömmünkre szolgál.

A pécsi dalárda 9-ikén (Szombaton) dr. Markó László főorvos és a dalárdanépegy rendező bizottságban a vigalmi szakosztály elnökének barátságos meghívása folytán, a többi bizottságok elnökeivel együtt, a meghívónak, „hámor“-i szép lakában volt ünnepi ebéden. E meghívás is tanúsítja, mily tisztelettel veszik körül Miskolczon kitünő dalárdánkat. Az ebéd, mint az „Emléklapok“-ban olvassuk, nagyon kedélyes és sikerült volt. A meghívott pécsiek s ezek körében a háziak és a többi vendégek igen jól mulattak.

Külföldi dalegyletek és a „Pécsi Dalárda.“ Holnapután, Nagy-Boldogaszony napján lesz egy éve, hogy a „Pécsi Dalárda“ külföldi körutjáról hazatért. Mindazon városok dalegyleteihez, a hol tavaly megfordult, az évforduló napján köszönő iratokat küldött a „Pécsi Dalárda“ a kitüntető fogadtatás s a kötött barátság emlékére. Zürichbe pedig a „Harmonia“-nak, a mely piros egri borral vendégelte meg a gyönyörű ezüst serlegekből, melyeket a híres dalegylet a sveiczi dalversenyeken nyert, továbbá a luzerni „Liedertafel“-nak, a mely Bogrnár Vincze honfitársunknak a luzerni „Hungaria“-szálló tulajdonosának magyar borait oly elismerésben részesítette, egy-egy akó igazi szentmikulósi is küldött. Az aussee i dalárda táviratilag, a luzerni levelelleg köszönte meg a figyelmet, ez utóbbi pompás kiállításban valamennyi tagjának arcképeit tartalmazó emléklapot is készített, mely a napokban

érkezett ide; a zürichi küldemény alkalmából pedig a „Züricher Wochenblatt“ augusztus 7-iki száma következőleg nyilatkozik: „Ma egy éve, (aug. 5-én) adott a „Pécsi Dalárda“ a zürichi Tonhalleban egy hangversenyt; egy dalársapant, mely két tuczat embernél valamivel több tagot számlál, kiváló sikert tudott elérni. Pécs a magyar haza legdélőbb részén fekszik, Bécsből délre s Pécsre annyi időt igényel az utazás, mint Zürichből Münchenbe. Aki a távol Magyarországból Helvézia tájaira dalárutazásra vállalkozik, annak érteni kell hozzá s tudnia kell valamit. És a „Pécsi Dalárda“ feltétlenül érti és tudja, hogy az mit jelent. Szerencsénk volt énekét hallani annak a testületnek, a mely Pécsért, királyi, városi, megyei tisztviselőkből, tanárokból, ének- és népiszkolai tanítókból stb. alakult. S mindezek egész dicsőséggel végzik feladatukat s e mellett finom modoru férfiakul és szeretetreméltó társalgókul tünnek ki. A zürichi „Harmonia“ dalegylet felkarolta a műtét idegeneket, a mennyire csak az országos kiállítás megengedte, a mely épen az egylet vezérférfiát nagyon igénybe vette. De a pécsiek még a kevéssért is igen elismerők voltak. Az utolsó napokban a zürichi „Harmonia“ a pécsi daltestvéreiktől hízegő köszönetet kapott azzal az értesítéssel, hogy azt egy horód fogja követni, megtöltve pécsi „Oktoberthea“-val. Le a kalappal, mikor a daláréletben ekként nyer kifejezést az udvariaság! Ez a tisztelet-bor pompás lesz arra, hogy megtöltsé azt a serleget, melyet a közelebbi napokban belépett ezredik tagja az egyesületnek ajándékozott a „Harmonia“-nak.

Mik azok a „mintaegyletek“? Talán nem lesz érdektelen erre vonatkozólag néhány sort közölni. Ama tagedyletek, melyek korábbi versenyek alkalmával már egy vagy több ízben első díjjal lettek lettek kitüntetve „mintaegyletek“ czimen egy külön csoportot képeznek s csakis maguk között versenyezhetnek az orsz. daláregyesület igazg. választmányja által kiölön e célra kitűzendő díjra, még pedig azon műdarabbal, mely közös versenyzésre szolgál. — Ha az ily minősített egyletek közül legalább is két versenyző nem akad, a kitűzött díj a jövő dalünnepre tartatik fel. — Minden dalünnepélyen a két csoportban első díjra érdemesített egyletek az ily mintadalegyletek sorába lépnek. — Amely mintadalegylet két egymás után következő orsz. ünnepélyen meg nem jelen, vagy ha megjelen is, de nem versenyez, mintadalegyleti minőségét elveszti.

A „Pécsi Dalárda“ ma délután érkezik meg a Mohács-pécsi vonattal. Mint értesülünk, városunk polgárai ünnepélyesen fogják őket fogadni.

Kézre került gonosztevő. Julius 7-én Gebhart Antal pécsvári keresmárosnál nagyobb mérvű betöréses lopás történt, mely alkalommal panaszosnak vallomása szerint — készpénz és értékes tárgyak elvitele által 7—800 forintnyi kára történt. A káros nyomban jelentést tett a pécsvári csendőrök-nél, kik a tetteseket erőlyesen nyomozták s őket egészen Eszékig üldözték, hol azután kézre is kerültek. Nevök Schmidt Adolf vándor közsörüs, és Eichner Margit, kik egymással vadházaságban élnek. Vallomása szerint egy harmadik is volt, de ez még eddig nem került kézre s nagyon valószínű, hogy ilyen nem is volt. 160 frt készpénz és a lopott tárgyak egy része náluk találtott, mi az eszéki törvényszéknek átadatott, a tettesek pedig a pécsi fogházba szállítottak. Az asszony tagadja a lopásban való részvételt, a férfi bevallja, hogy ő a lopásnál jelen volt ugyan, de csak mint ör — a lopást — szerinte — a harmadik követte el, ki vele azután megosztott s tőle azonnal elvált. E harmadiknak azonban nem tudja személy leírását adni s épen ebből gyanítható, hogy harmadik nem volt. Minthogy ez eset az eszéki törvényszéknél vétetett fel, úgyuk jelenleg a szerb tolmácsnál van.

A magyar fürdők látogatóinak száma 1877-től 4 év alatt több mint 9000-re szaporodott.

Diszhangverseny volt hétfőn Miskolczon, melyben Hubay Aranka, Ábrányiné Wein Margit, Margó (Morgenstern) Celia, Hajós Zsigmond, Ney Dávid, Juhász Aladár, Weldmann, Szuk Endre és a pécsi dalárda vettek részt.

Tíz év múlva. A pécsi növendék papság 1874. évi tagjai közül tíz év múltán Pécsen, a Vademberhez cz. vendéglőben összegyűltek tizenhárom: Nyovovszky János plébános Bikkal; Scharfenberger János sl. Czikkó; Philipovics János sl. Beremet; Priklér Károly sl. Bonyhád, Anderle József hl. F.-Mindszent; Jozgits János sl. Pécs; Pintér Károly sl. Tót-Keszti; Kövesdy János sl. Mágocs; Proks Ferencz sl. Püspök-Bogád; Kovács Antal sl. Pinczehely; Magyar Zsigmond sl. Mohács; Varga Manó sl. Babarcz; és Dvorzsák János a „Havi füzetek“ szerkesztő - kiadója s a „Szeme“ egyházi rovatának vezetője, ki ez alkalomból 100 frt alapítványt tett le egy évfordulati sz. misére s 1000 frt pályadíjat tűzött ki egy a katolikus ellenes tanok legserkültebb cáfolatára. Kimondhatatlan öröm hévité a viszontlátókat s többi társaikat is meghívják egy a jövő évben B.-Pesten történendő összejövetelre; az ide vonatkozó megkeresések a „Havi Füzetek“ szerkesztőjéhez B.-Pest II. Donát u. 3. intéződnök.

Ösztöndíj. A herczeg Schaumburg Lippe féle ösztöndíj 2 évi kamatai a megyei közgyűlés aug. 11-ki határozata szerint a két folyamodó: Koszits Ákos és Korsós Péter között fognak megosztatni.

Iparközi község. Körös-Ladány községe megvette örökárón a báró Wenckheim-családtól a községi regalejogot a hozzátartozó épületekkel. A vételár hatvanötezer forint, mely összeget a község az 1-ső hazai takarékpénztártól amortizálendő kölcsön útján óhajt megszerezni. Éljen a derék község! (Magyar Közíg.)

Mohácsi hírek. A mohácsi önkényes tüzoltó-egylet f. évi augusztus 31-én a püspöki kastély udvarában nagy díszgyakorlatot tart, mérsékelt belépti díj mellett. A tiszta jóvedelem szerelvényekre fog fordítani. — Balog Árpád jutalomjátékául Schiller „Haramiák“ című színműve adatott elő. — A mohácsi kaszinó kertjében levő jégverem aajtját csúszók és szombat közötti éjen ismeretlen tolvajok feltörvén, abból több-féle élelmiszert és egy hordó kőbányai sört elvittek. A kaszinó jégveremében e kéretnen gazdálkodás nem először s tekintve, hogy eddig minden évben megtörtént legalább egyszer, aalszínű, hogy nem is utószor történik.

Azon óriási zivatar, mely városunk felett pénteken délután tombolta ki dühét — Üszögön és ettől keleti irányban is dult. A rohamosan hömpölygő víztömeg az üszögvi vasuti állomáson a sineket némely helyen egész lábnyi magasságban beiszapolta. A mint azután a sötét fellegek Fazekas-Boda, Püspök-Lak, Geresd s más községek határai felett elvonultak, mint a „Mohács és Vidéke“ írja, eső helyett oly bőségesen és nagyságban hullottak a jégdarabok, hogy a kocsin való közlekedés is lehetetlen volt. A jég az illető községek határaiban a szőlő termést tönkre tette.

Szerencsétlenség. Siklóson, Borovicz bérlő gabonája cséplésénél az etető oly szerencsétlenül esett a cséplőgép dobjába, hogy a gép balkarját töben elszakította. Az orvosi segély megérkezéseig a szegény ember majdnem elvérzett s már csak ezért is kevés reményt kötnék életébe. Pécsre szállították a kózkórházba. Felesége és 2 apró gyermeke van s mint hallani, Borovicz bérlő nagylelkűleg szándékozik szerencsétlenül járt munkása, illetőleg munkása családjának pillanatnyi szükségéről gondoskodni.

Új magyar honpolgár. A hétfői évnegyedes megyei közgyűlésen általános érdeklődést keltett az elnököl alispánnak azon jelentése, hogy a közgyűlés színe előtt egy új magyar honpolgár fogja az ünnepélyes hon-

polgári esküt magyar nyelven letenni. Cseh származású derék polgártársunk a szásvári széntelepen az alkalmában, neve Schwarz Alajos. A közgyűlés az esküt állva hallgatta s az ünnepélyes ténykedés végetével az új polgártársat élénken megéljenzte.

A tolnai futtatás. A lapunkban nem régg említett futtatást, melyet a Tolnán tartott huszárezredí összpontosítás alkalmából a 7-ik huszárezred tisztjei f. hó 3-án rendeztek. mint a „Tolnai. Közöny“ írja, nemcsak Tolna-hanem Fehér-, Baranya- és Pestmegyéből is számosan jelentek meg. Ott voltak gróf Apponyi Sándor, báró Rudnyánszky Iván és István, báró Puchner, Dóry Zsigmond kamarás, Sztankovszky János, Forster Zsigmond urak nejeikkel és leánykaikkal, továbbá Perczel Dezső, dr. Szigeth Gábor, Sztányi, Szentiványi, Novák Imre, Nagy István és László, ifj. gróf Eszterházy urak és még sok mások. A futtatás d. u. 2 órakor kezdődött. Először a huszártisztek kelték versenyre; nyertes lett 9 közül B. Jósika G. főhadnagy, Heilingötter és Mariancsik századosok. A 6 kadet és egyéves önkényes versenyző közül nyertes lett B. Berg V. önkényes. A IV. Steeple Chase-ban nyertesek: Heilingötter százados, Dusák V. főhadnagy és Mariancsik százados. Az V. Steeple Chase-ban nyertesek: Lösch főhadnagy, gróf Strachwitz és Jurenák hadnagyok. Az altisztek és kövitzetek versenyeinél a főnyertesek 20, 10 és 5 ezüst főtintosokkal jutalmaztattak, melyeket a főbb tisztek adományoztak. A polgári elemből is igen számosan voltak jelen, úgy, hogy a futtatásnak valóságos ünnepély jellege volt. Verseny után banquettt tartottak a „Fekete Sas“ vendéglőben, melyen a hölgyekkel együtt, száz személy vett részt. Lakoma alatt a Pécsről odavitt, 42 zenészből álló katonai zenekar játszott a szebbnél szebb darabokat. Ebéd után Berg báró uradalmi kastélyában jókedvű táncmulatság következett. A futtatás egy sajnós eset is történt. Szaff F. főhadnagy lova a versenyénél felbukván, rajta ülő gazdája oly szerencsétlenül esett, hogy karkulecsontja eltört.

A magyar választók. Magyarországon a választók 67%-a birtok alapján választ s a megyékben ez tulnyomólag földbirtok. Ipar és kereskedelem alapján választ 6.5%, jóvedelem alapján 9%, értelmiség alapján 5%. Legutóbb választó volt földbirtok alapján 556 ezer, házbirtok alapján 22 ezer, jóvedelem alapján 114 ezer, értelmiség alapján 58 ezer, régi jog alapján 80 ezer. Az összes választók számát 900 ezere téve, a szűkebb értelemben vett Magyarország minden 100 lakosa közül csak 7 a választó.

Szomorú vég. Ruzicska Anna pellérdi postamesterneő hétfőn este 8 óra tájban szülőinek Klirmó-utca 13. szám alatti házában revolverrel véget vetett életének. A féltóra mulva odaérkező orvos már csak a halált állapithatta meg. A szerencsétlen, művelt szép hölgy kalandos természetű volt. A postahivatal az eddigi vizsgálat szerint teljesen rendben találtatott.

Eber házigazda. Hétfőn reggel Haberényi Pál vasgyarába tolvajok hatoltak be; de a házigazda felébredvén, mielőtt értékesebb tárgyakat elvihettek volna, általa elzavartattak.

Kinevezés. A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság Bricha Antal csurgói kir. járásbíróvá ismét fogházort II. osztályu hivatal-szolgárává nevezte ki.

Az iskolaügyek Boszniában. A szerajevói hivatalos lap jelentést tesz a bosnyák iskolaügy fejlődéséről az 1882—83-ik évről. A tartományban akkor összesen 42 közös, felekezet nélküli és 94 felekezeti iskola, együtt tehát 136 népiskola volt. A török medreszek nincsenek beleszámítva. A felekezeti iskolák közül 56 görög-keleti, 36 katolikus, 1 mohamedán (D.-Tuzla) és egy zsidó (Szerajevó) iskola volt. A tanítók és tanítónők száma a közös iskolákban 51, a felekezetiekben pedig 96 férfi és 31 nőtanító volt, mindössze tehát 178, köztük 39 kat. szerzetes s ennek fele Ferencz-rendű barát. A tanulók száma 6240 fi- és 1874 nőgyermek volt, együtt 8114, a

minek több mint fele a görög-keleti valláshoz tartozott. A mohamedán gyermekek közül csak 443 járt a rendes iskolákba. Szembeállítva e számot a tartomány népességével, kiderül, hogy az iskolaköteles gyermekeknek csak hét és fél százaléka járt iskolába.

A hány ház, annyi szokás. Mint nálunk a virágárusok, úgy az olasz éttermekben, hogy az olasznak semmiben se legyen hiánya, a „tökmagárusok“ szoktak megjelenni, szüntelen hangoztatva „seme! seme!“ kiáltásaikat. S ne tessék gondolni, hogy — mint nálunk falun — csak a parasztnép éli a tökmaggal. Fehér mellényes, czilinderes uri emberek vásárolják a tökmagot s ajánlják azt a társaságukban levő legujabb divat szerint öltözött hölgyeknek, kik fagyaltozás közben kecsesen ropogtatják az isteni magvakat. — A mi hölgyeink bizonyára furcsán, ha ugyan nem elutasítólag tekintenének arra a szerencsétlenre, ki ez olasz „csemegével“ merné őket megkínálni.

Egy osztrák-magyar konzul. Körösi Sándor, a „Budapesti Hírlap“-ban olaszországi utjáról leveleket közölve, a livornói osztrák-magyar konzulról azt írja, hogy nem tud magyarul, pedig mint maga mondja, jó volna néha-néha, ha ehez a „barbár“ nyelvhez is konyitana. Nem régiben történt, hogy egy szegény magyar iparos megbetegedett Luccában. Nem értett más nyelven, csak magyarul, irt tehát egy magyar folyamodványt a hatósághoz, mely azt a misztikus írást elküldte a livornói osztrák-magyar konzulnak, hogy magyarázza meg, mit akar az a szegény ember. A konzul csak nézte jobbról is, balról is (akkor látott életében először magyar írást) s roppantul esodálkozott, hogy daczára annak, hogy nem született magyarnak, és hogy soha életében sem látott magyar grammatikát, meg se érti meg a magyar szót, végre is kinyilatkozta, hogy az ügy politikai szempontból nagyfontosságú, tehát el kell küldenie Rómába a nagykövetséghez. Ott aztán szerencsésen kisütöttek, hogy az a szegény ember haza szeretne menni hazájába s azért ingyen-jegyet kér a vasútra. — Bizony nem ártna konzulátusaink ügyét magyar szempontból üdvös reform alá venni.

Irodalom.

Az „Ország-Világ“ XVI-ik füzeté követező érdekes tartalommal jelent meg: Bartay Ede. (Arcképpel). Nagy István-tól — A havasok királynője. Történeti regény. P. Szatmáry Károly-tól. — Zajos napokban. Költemény Prem József-től. — A fehér rozsa leány. Elbeszélés. Balázs Sándor-tól. — Az ábránd utjai. Elbeszélés. Majthényi Flóra-tól. — Lika vára Liptómezőgyében. (Képpel.) Három rozsa. Költemény. Szakál István-tól. — Diderot emléke. (Képpel). — Az eső Indiában. — Falun. Költemény. (Képpel). S. Szabó József-től. — A Tegethoff-féle háromszög haddállás. (Képpel). — Louis Pasteur. (Arcképpel). — Ujdon új vívmányok. Szatira. Csalomjay-tól. — A szabadságharc emlékei Aradon. (Négy kép.) — Fürdői karcolatok. Molnár György-től. — A csók. Költemény. Ford. Ronay Mercedes. Spanyol történeti beszély. Bore-D'Hauterive-től. — A kiállítás iparcarnoka. (Képpel). Toldy Ferencz-től. — A hét története. Adorján Sándor-tól. — Az emberök szigete. (Képpel). — Ócsai templom. (Képpel). — Irodalom. — Színház. Művészet. — Hymen. — Gyászrovat — Hasznos tudnivaló. — Kegyelet. — Balesetek. — Kertészkedés. — Különlélek. — Sakk. Rejtvények. — Naptár. — Hirdetések. A füzetben kiváló irodalmi eseményt képvisel Csalomjay régi írónk satirája az „Az újdonvívmányok“ A lap illusztrációjában „Az emberök szigete“. Az eredeti fényképet Grunn Artur hazánkfa küldötte Ausztriából az „Egyetértés“ számára, ezt a tudomány szempontjából óriás vívmánynak tarthatjuk, hogy magyar lap hozza először. Az „Ország-Világ“ ebben a számában az „Ócsai templom“, az „Aradi szabadságharc

emlékei, „A kiállítás iparcarnoka” is foglaltatnak. Az „Ország-Világ” nagymérvű áldozatai megérdemlik, hogy a közönség tömegesen pártfogalja. Előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, évnegyedre 2 frt 50 kr.

Előfizetési felszólítás. Alírt egy kötet elbeszélést szándékozom kiadni és e végből tisztelteljesen felkérem mindazokat a kik szíves pártfogásukkal hajlandók lehetővé tenni, „ILYEN AZ ÉLET” című beszély-kötetem közrebocsátását, hogy a gyűjtőveket és előfizetési pénzeket legkésőbb augusztus hó végéig, nevére címezve, Buzárits Gusztáv könyvnyomdájába (Lőrincz-utca) küldeni szíveskedjenek. A kötet mind komolyabb jellegű, mind humoros színezetű elbeszéléseket fog tartalmazni; terjedelme körülbelül 10—12 fv lesz. A mű díszes kiállításban, kis 8-rét, erős velin papirosra nyomatva fog megjelenni. Előfizetési ára 1 frt, keresztökös alatti bérmentes kiadással 1 frt 10 kr. Gyűjtőknek minden tíz példány után egy tiszteletpéldánnyal szolgálok. A múlt szeptember hó elején kerül ki a sajtó alól. Esztergom, 1884. évi augusztus hó. Tisztelettel Kosovitz Rezső.

Közgazdaság.

A vetések állása.

Hivatalos jelentések alapján.

Baranyamegyében. (Baranyavári és pécsváradai járás.) A baranyavári járásban, a zabot kivéve, a gabona be van hordva és a cséplés folyamában van; az eredmény, mint előre látható volt, nagyon különböző, 3—8 métermázsáig holdanként; a buza színe nem piros; árpa a sok eső miatt sárga; zab jó középtermést fog adni; — a pécsváradiban a buza és rozs aratása befejeztetett, az eredmény mennyiség tekintetében jó közép, minőség tekintetében középserűnek mondható; kapásnövények szépen fejlődnek, bő termést ígérnek.

Somogy megyében. (Igali, lengyeltóti és szigetvári járás.) Az igali járásban az aratás és hordás jó formán be van fejezve, csakis a zab fekszik még keresztben, a buzatermés jó középnek nevezhető, könnyebb a tavalyinál; kapásnövények eddig jól állanak; a lengyeltótiában az aratás be lévén fejezve, a termés középnek mondható; kapásnövények silányak; a zöld takarmány a hőség miatt szenved; — a szigetváriában a kapásnövények esőt kapván, kielégítően állanak.

Tolnamegye központi járásában az aratás be van fejezve, buza közepen felüli, rozs, árpa középtermést adtak, a buza minősége gyenge, árpa pedig sárgás, zab jó termést ígér, szőlő és kapásnövények szépen fejlődnek.

A m. kir. földmívelés és kereskedelmi miniszter t. évi 586. sz. rendeletével utasította az összes gazdasági tudósítókat, hogy e hó végeig ne csak az aratás eredményét jelentsek be, hanem ezenkívül vizsgálatokat eszközöljenek az iránt, mennyi búzát és rozst fogyaszt ama vidéken egy öt taggal fölvetett család évenként, továbbá, hogy hány hectoliter buza és rozs van még a mult

évi aratásból. A megkülönböztetés buza és rozs között arra való tekintettel szükséges, mert a népesség a különböző vidékeken egyik vagy másik fajtából többet fogyaszt. — Ezen főlvetel új kísérletet képez Európában és előreláthatólag évről-évre pontosabb adatokat fog a gabunatermelésről egy a termelők, mint a gabnakereskedők részére szolgáltatni.

*

Ujszer a fillokszera ellen. A fillokszera ellen dr. Gnien igen sikeres szert és eljárást talált fel, mely abban áll, hogy az olajgyártásnál vagy az olajpréselésnél hátramaradó anyagot hozzákeverjük a szőlőtő körülkapalásakor a talajhoz és földdel jól befedjük. A hatás még oly szőlőtőveknél is bámulatos, melyeket már a fillokszera megtámadott. Az első és második évben a szőlőtővek csak erős hajtásokat hoznak, de a harmadik évben már nagyserű, igen jó minőségű fűrtöket. Természetes, hogy ez eljárás csak oly vidéken alkalmazható kevés költséggel, hol olajat préselnek s így a trágyázáshoz szükséges „maradék” kéznél van.



MENETREND.

A Budapest-pécsi vasut.

Nappali vonatok:

Pécsről indul 11 ó. 05 p. d. e.
Budapestre érkezik 8 ó. 15 p. este.
Budapestről indul 8 ó. 15 p. reggel
Pécsre érkezik 5 ó. 35 p. este.

Éjjeli vonatok:

Pécsről indul 6 ó. 10 p. este.
Budapestre érkezik 6 ó. 20 p. reggel
Budapestről indul 7 ó. 45 p. este.
Pécsre érkezik 9 ó. 37 p. d. e.

A Mohács és Pécs közti vasuton.

Mohácsról Pécs felé indul reggel 5 óra 15 perca.
d. e. 10 órakor.
d. u. 3 „ 15 „
Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 10 perca.
d. e. 11 „ 17 „
este 7 „ 37 „



A személyszállító- és póstahajók a Dunán következőleg közlekednek:
Személyhajók:

Budapestről Mohácsra naponta déli 12 órakor.
Mohácsról Budapestre naponta 1 órakor déliben.

Póstahajók:
Budapestről Mohácsra naponta esti 11 órakor.
Mohácsról Zimonyba naponként 8 óra 15 perc. reg.
Mohácsról Orsovára — Galacra szerdán, pénteken és vasárnap 8 óra 15 p. reggel.
Mohácsról Budapestre naponként 2 órakor reggel.

Nyilt-tér.*)

A dárдай körjegyzőségénél **havi 10 frt fizetés,** szabad lakás, és mosás kivételével teljes ellátással javadalmazott

segédjegyzői állomás folyó évi

szeptember hó 1-én

betöltendő.

A pályázni kívánók ebbeli szándékukat a kitűzött időig alulírottal írásban vagy szóval közölhetik.

Dárda, 1884. Augusztus 10.

Nagy Gyula
körjegyző.

*) E rovatban foglaltakért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

Szerkesztő üzenete.

Vasmegeyi Lapok. Magától értetődik, hogy örülünk, ha cikkjeink menűl tágasabb körben elterjednek és terjesztetnek, de csakis akkor, ha lapunk, mint forrás m-gnevezetik, Mi is lehetőleg mindig ez elvhez tartván magunkat, hasonló eljárást várunk.
Br. A. Fogadja szíves köszönetünket.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Fekete Mihály.

Árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú közmunka- és közlekedésiügyi magyar királyi ministerium által f. hó 17-én 17595. szám alatt kibocsátott magas rendület alapján ezennel közhírré tetetik, miszerint a m. kir. államkincstár tulajdonába tartozó Pécs sz. kir. város területén fekvő posta és távírdá-házhoz tartozó kert, melynek területe körülbelül 1105 négyszöglet tesz ki, a nevezett ministerium magas jóváhagyásának fenntartása mellett árverés útján a legtöbbet igérvőnek örök áron el fog adatni. — Énméltogva a venni szándékozók ezennel felhivatnak, hogy ide vonatkozó 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatukat, melyeknek borítékára világosan feljegyzendő: „Ajánlat a pécsi kir. postá- és távírdá-házhoz tartozó kert megvételére” — legkésőbbben f. évi **augusztus 31-ig** a soproni kir. postalgazgatóságnál nyújtsák be.
Sopron, 1884. július hó 29-én.
A soproni kir. postalgazgatóság.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félek külön lakcímével is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Pincze kerestetik ezer akóra, bővebb tudósítás Seitovszky-tér 12. (régí szám alatt).

Egy öt év óta játszott jó karban levő **gordonka** 15 frttért eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Tanoncz egy helybeli fűszerkereskedésben felvétetik. Bővebbet a kiadóhivatalban. 773

Kerestetik egy tevékeny fiatal ember, a ki magát helybeli ügynököknek akarja kiképezni, egy jól bevezetett házi cikk eladására, csekély fizetést és magas jutalékot (Proviziót) szerezhet. Bővebbet a lap kiadóhivatalában. 702

Egy földszinti ház szigeti városrészt Klimó utcában jutányos feltételek mellett eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal. 781.

A nagy Skokói hegyben egyik a legszebb és legjobb szőlő nagy emeletes présházzal, 800 akóra való boltozott pinczével, egész felszereléssel és 300 akóra becsült idei termésel együtt, kedvező feltételek mellett, szabad kézből eladó. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városn ok közel, a szigeti ország-ut alatt juttányos áron eladó, vagy **haszonbérbe** vehető. 161

Egy józan erkölcsű megbízható fiatal ember, német magyar írástudó, alkalmazású keres, házmesternek, munkafelügyelőnek, pénzszámla magtárosnak vagy ezekhez bármilyen hasonlóknak, kívántra száz frt biztosítékot adhat. Bővebbet a lap kiadóhivatalában. 767

Arlejtési hirdetemény.

A nagyméltóságú vallás és közoktatási m. kir. Ministerium f. évi július 31-én 24904. szám alatt kelt rendeletével a szabényi róm. kath. templom tetőzetének helyreállítására engedélyeztetvén.

Ezen helyreállításnak vállalkozás utjání biztosítása végett f. évi augusztus hó 17-én délelőtti 10 órakor Pécsváradon a számtartósági hivatalban szó és írásbeli ajánlatok elfogadása mellett nyilvános árlejtés fog tartatni.

A helyreállítási költség 2012 frt 13 kr. — ezen kívül a költség részéről ingyen s természetben kiállítandó 174 kézi és 103 ígás napszámra van előírva.

A költségvetés, előmértet s építési feltételek mai naptól fogva a fenn említett hivatalban megtekinthetők.

Felhivataknak a vállalkozni szándékozók, hogy a fenn kitett napon helyen és órában az előirányzott összeg után számítandó 10% bántpénzzel ellátva, vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig jogérvényes írásbeli ajánlatukat a 10% bántpénz csatlásával f. é. augusztus 17-én délelőtti 10 óráig az említett hivatalnál annál inkább adják be; mert később beérkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Pécsvárad, 1884. augusztus 10-én.

Sey Ferencz.

Dömel Nándor

hirdető, tudakozó és szolgálatközvetítési
ügynöksége Pécssett, József-utca 21. szám.

Egy 35 éves férfi ki több helyről igen jó bizonyítvánnyal bir, mint felügyelő úrasági — vagy iroda-szolga helyben vagy vidékre ajánkozik. Ha követeltetik 100 frt óvadék összeget tesz le.

Egy családos ember mint felügyelő keres helyet. 100frt óvadék összeget tesz le.

Több ház és szőlő kerestetik megvételre, valamint jutányos eladásra is.

Egy 30 éves magyar nő a ki háztartás minden nemét érti, mint gazda asszony vagy kulcsárnő helyben vagy vidékre ajánkozik.

Egy gazdasági hivatalnok alkalmazást keres.

Egy okl. tanítónő, aki magyar és német nyelvre képesített, ajánlja magát külön órák adására háznál vagy saját lakásán.

Férfi és nőcseledek azonnal elhelyeztetnek. Bővebb értesítés nyerhető Dömel Nándor ügynökségénél, ki egyuttal szobafestői és mázolóli üzletét is bátorodik ajánlani.

757

Gőzmalmok, szeszfordék, gőzfűrészek stb. berendezésére.

Uti vashidak készítése, Gőzkazánok, Reser- voirok, Szivattyuk, Csigák, Horgonyok és Hajlólánczok,

ugyszintén minden a gépszakmába vágó munkák, és javításokra ajánlja magát a Prágai gépépítő részvénytársaság flókja Budapesten.

754

Legjobbak a világon



és egyszerű, valamint tartós szerkezetűknél fogva minden más varrógépek között előnyben részesülnek.

Helyben valódiak csak

NEIDLINGER 6-nel PÉCSETT, FERENCZ-UTCA 6. SZ.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára

Budapest gyár külső vaczi-ut, raktár vaczi körut 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett

Trieur-jeit váltható szitákkal.

gabonatisztító rostákat,

tengeri morzsolókat,

szabadalmazott hármasszékek,

közönséges és aczel székek, cséplőgép-lemezszitákat

gőzcséplő és jargánycseplőkhöz. Lyukasztott és hasított lemezeket, malmok, méhézetli és technikai cselokra, jargánycseplőgépeket és minden egyéb gazdasági gépeket. Továbbá e téren a legújabbat:

Schmied H. szabadalmazott nemzeti rostát.

1882. augusztus 30-án 17.567. sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb 4 hüvelyk magas és 2 láb 4 hüvelyk széles, súlya 50 kilo, ára 48 frt. Raktár Pécsen: MATROSCHE JÁNOS vaskereskedő urnál.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

712

Nyomatott Pécssett, a lyceumi nyomdában (Fesztli Károlynál) 1884.